

عنوان مقاله:

کارایی نشانگر ناپیوستگی ساختاری محلی بر روی داده های لرزه ای سه بعدی در شناسایی ریز گسل های میدان گازی خانگیران در مقایسه با روش های همدوسی

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس ژئوفیزیک (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

نقیسه ظریف کریمی - دانش آموزته کارشناسی ارشد ژئوفیزیک (لرزه شناسی) موسسه ژئوفیزیک، دا

محمدعلی ریاحی - RR دانشیار RR موسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در این مقاله از دو روش ناپیوستگی ساختاری محلی و رد نرمالیزه ماتریس کوواریانس بر روی داده های لرزه ای سه بعدی میدان گازی خانگیران واقع در شمال شرقی ایران جهت شناسایی ریزگسل های آن استفاده شده است. این روش ها بر یک مکعب سه بعدی داده لرزه ای اعمال شده اند و یک مکعب سه بعدی ناپیوستگی بعنوان خروجی بدست آمده است. تشابه محلی ردلرزه ها در راستای خط چشمه، در راستای خط گیرنده و عمق بر مبنای روابطی بین ربع های مکعب تحلیل محاسبه می شود و ناپیوستگی لرزه ای بدست می آید. این روش ها نسبت به روش همدوسی سه ردلرزه ای همبستگی متقابل در مواجهه با نوفه توانمندترند. همچنین از نظر محاسباتی نسبت به همدوسی بر مبنای ساختار ویژه کم هزینه ترند چرا که در این روش ها نیازی به محاسبه ماتریس های کوواریانس بزرگ و مقادیر ویژه آن ها نیست.

کلمات کلیدی:

RR رخساره های

ساختاری، گسل، همدوسی، همبستگی متقابل، شباهت، ساختار ویژه، ناپیوستگی ساختاری محلی، ماتریس کوواریانس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/83399>

